

Мій друже

Олена Пчілка

Мій друже! Удвох ідем ми на гору,
Годинонька тихо мовчить;
У тую вечірнюю лагідну пору
Листочок малий не тремтить.

Вечірнєє сонце рожеве проміння
Над краєм землі розлило,
І здалека звідкісь те дзвона гудіння
В ласкавім повітрі пішло.

І тихо йдемо ми рука із рукою,
Я чую, як серце твоє
Приязнію чулою б'ється одною, –
Так само, як серце моє!..

Нехай би ж огонь той жерущий, пекучий
Кохання палкого і зник, –
Та приятні чулої промінь живучий
Зостався б нам в серці навік!